

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

**РІШЕННЯ
СУДУ ЄС**

**У СПРАВІ C-610/15,
ВІД 14 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ
(STICHTING BREIN
(ZIGGO BV))**

РІШЕННЯ СУДУ (ДРУГА ПАЛАТА)

14 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ (*)

(Звернення щодо ухвалення попереднього рішення - Інтелектуальна та промислова власність - Директива 2001/29/ЄС - Гармонізація окремих аспектів авторського права і суміжних прав - Стаття 3(1) - Доведення до загального відома публіки - Визначення - Онлайн-платформа для обміну файлами - Обмін файлів, що охороняються без згоди правоволодільця)

У справі C-610/15,

ЗВЕРНЕННЯ щодо ухвалення попереднього рішення відповідно до статті 267 ДФЄС від Hoge Raad der Nederlanden (Верховного суду Нідерландів), винесене рішенням від 13 листопада 2015 року, отримане Судом 18 листопада 2015 року, в рамках провадження у справі

STICHTING BREIN

ПРОТИ

ZIGGO BV,

XS4ALL INTERNET BV,

СУД (ДРУГА ПАЛАТА),

у складі: М. Ilešič (доповідач), Голова палати, А. Prechal, А. Rosas, С. Toader та Е. Jarašiūnas, судді,
Генеральний адвокат: М. Szpunar,
Секретар: М. Ferreira, Головний адміністратор,

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулось 27 жовтня 2016 року,
розглянувши зауваження, подані від імені:

- Stichting Brein, в особі J.C.H. van Manen, адвокат
- Ziggo BV, в особі F.E. Vermeulen та E.A. de Groot, адвокати,
- XS4ALL Internet BV, в особі С. Alberdingk Thijm та С.F.M. de Vries, адвокати,
- Уряду Іспанії, в особі V. Ester Casas and A. Gavela Llopis, що діють як Агенти,
- Уряду Франції, в особі D. Segoin, що діє як Агент,

- У Уряду Італії, в особі G. Palmieri, що діє як Агент, за сприяння F. Di Matteo, державний адвокат,
- Уряду Португалії, в особі L. Inez Fernandes та M. Figueiredo, що діють як Агенти, за сприяння T. Rendas, юрисконсульт,
- Уряду Сполученого Королівства, в особі G. Brown та J. Kraehling, що діють як Агенти, та в особі N. Saunders, адвокат,
- Європейської Комісії, в особі J. Samnadda, T. Scharf та F. Wilman, що діють як Агенти,

заслухавши висновок Генерального адвоката на засіданні 8 лютого 2017 року,
зазначає наступне

РІШЕННЯ

1. Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення статей 3(1) та 8(3) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (ОJ 2001 L 167, с. 10) та статті 11 Директиви 2004/48/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 29 квітня 2004 року про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності (ОJ 2004 L 157, с. 45, та виправлення в ОJ 2004 L 195, с. 16).

2. Звернення було подано в рамках провадження між, з одного боку, Stichting Brein, фондом, який захищає інтереси правоволодільців, та, з іншого боку, Ziggo BV та XS4ALL Internet BV ("XS4ALL"), Інтернет-провайдерами, щодо звернення Stichting Brein про видачу наказу, який зобов'язує Ziggo BV та XS4ALL заблокувати доменні імена та IP-адреси онлайн платформи для обміну файлами "The Pirate Bay" ("платформа для обміну файлами TPB").

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

3. У пунктах 9, 10, 23 і 27 Директиви 2001/29 зазначено:

"(9) Будь-яка гармонізація авторського права і суміжних прав повинна ґрунтуватися на високому рівні охорони, оскільки ці права мають вирішальне значення для інтелектуальної творчої діяльності. Їх охорона допомагає забезпечити підтримку та розвиток

творчості в інтересах авторів, виконавців, виробників, споживачів, культури, промисловості та широкої громадськості. Тому інтелектуальна власність була визнана невід'ємною частиною власності.

(10) Для того, щоб автори або виконавці продовжували свою творчу та мистецьку діяльність, вони повинні отримувати відповідну винагороду за використання їхніх творів, так само як і виробники, щоб мати можливість фінансувати таку діяльність. Інвестиції, необхідні для виробництва таких продуктів, як фонограми, фільми або мультимедійні продукти, та послуг, таких як послуги, що надаються на запит, є значними. Необхідна належна правова охорона прав інтелектуальної власності, щоб гарантувати можливість отримання такої винагороди та забезпечити можливість одержання задовільного доходу від цих інвестицій.

...

(23) Ця Директива повинна продовжити гармонізацію права автора на повідомлення до загального відома публіки. Це право необхідно розуміти у широкому сенсі, який охоплює будь-яке повідомлення твору до загального відома публіки, що не присутня у місці, з якого здійснюється таке повідомлення. Це право повинно поширюватися на будь-яку таку трансляцію або ретрансляцію твору публіці засобами дротової або бездротової передачі, у тому числі засобами мовлення. Це право не повинно поширюватися на будь-які інші дії.

...

(27) Просте надання фізичних засобів для забезпечення або здійснення повідомлення до загального відома публіки саме по собі не є повідомленням до загального відома публіки у значенні цієї Директиви."

4. Стаття 3 цієї Директиви, що має назву "Право на повідомлення до загального відома публіки творів і право надавати доступ публіці до інших об'єктів", передбачає в пункті 1:

"Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором."

5. Стаття 8 цієї Директиви, що має назву "Санкції та засоби правового захисту", передбачає в пункті 3:

"Держави-члени повинні забезпечити можливість правоволодільців подати заяву про застосування забезпечувальних заходів щодо посередників, послуги яких використовує третя особа для порушення авторських або суміжних прав."

6. Стаття 23 Директиви 2004/48 сформульована наступним чином:

"Без шкоди для будь-яких інших доступних заходів, процедур та засобів правового захисту правоволодільці повинні мати можливість подати заяву на судову заборону проти посередника, послуги якого використовуються третьою стороною для порушення права промислової власності правоволодільця. Умови та процедури, пов'язані з такими судовими заборонами, повинні бути залишені на розсуд національного законодавства держав-членів. Стосовно порушень авторського права і суміжних прав, комплексний рівень гармонізації вже передбачено в Директиві 2001/29/ЄС. Тому ця Директива не повинна впливати на статтю 8(3) Директиви 2001/29/ЄС".

7. Стаття 11 Директиви 2004/48, що має назву "Судові заборони", передбачає:

"Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі ухвалення судового рішення про порушення права інтелектуальної власності судові органи могли винести проти порушника судову заборону, спрямовану на заборону продовження порушення. Якщо це передбачено національним законодавством, невиконання судової заборони, у відповідних випадках, тягне за собою сплату періодичних штрафних санкцій з метою забезпечення її дотримання. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб правоволодільці мали можливість подати заяву про судову заборону проти посередників, послуги яких використовуються третьою стороною для порушення права інтелектуальної власності, без шкоди для статті 8(3) Директиви 2001/29/ЄС".

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ПЕРЕДАНІ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

8. Stichting Brein - нідерландський фонд, який захищає інтереси суб'єктів авторських прав.

9. Ziggo та XS4ALL є Інтернет-провайдерами. Значна кількість їхніх підписників користується онлайн-платформою для обміну файлами TPB, яка є індексатором файлів BitTorrent. BitTorrent – це протокол, за допомогою якого користувачі (відомі як "peers") можуть обмінюватись файлами. Суттєвою характеристикою BitTorrent є те, що він розділяє файли для обміну на сегменти, таким чином усуваючи необхідність покладатись на центральний сервер для зберігання таких файлів, що зменшує навантаження на окремі сервери під час процесу обміну. Для того, щоб мати можливість обмінюватись файлами, користувачі повинні спочатку завантажити спеціальне програмне забезпечення під назвою "BitTorrent Client", яке не надається онлайн-платформою для обміну файлами TPB. "BitTorrent Client" – це програмне забезпечення, яке дозволяє створювати торрент-файли.

10. Користувачі (так звані "роздавачі"), які бажають зробити файл на своєму комп'ютері доступним для інших користувачів (так званих "зливальників"), повинні створити торрент-файл за допомогою свого BitTorrent-клієнта. Торрент-файли посилаються на центральний сервер (так званий "трекер"), який ідентифікує користувачів, доступних для спільного використання певного торрент-файлу, а також мультимедійний файл, що лежить в його основі. Такі торрент-файли завантажуються роздавачами на онлайн-платформу обміну, таку як TPB, яка потім індексує їх, щоб їх могли знайти користувачі онлайн-платформи обміну, а твори, на які посилаються такі торрент-файли, можуть бути завантажені на комп'ютери користувачів у декілька сегментів через їхній BitTorrent-клієнт.

11. "Магнітні посилання" часто використовуються замість торрент-файлів. Такі посилання ідентифікують вміст торрент-файлу і посилаються на нього за допомогою цифрового відбитка.

12. Торрент-файли, пропонувані на платформі онлайн-обміну TPB, стосуються переважно творів, що охороняються авторським правом, на які, водночас, правоволодільці не давали згоди операторам або користувачам цієї платформи здійснювати оспорювані дії з обміну.

13. У контексті основного провадження основна вимога Stichting Brein полягає в тому, щоб зобов'язати Ziggo та XS4ALL заблокувати доменні імена та IP-адреси онлайн-платформи для спільного використання TPB, щоб запобігти використанню послуг таких Інтернет-провайдерів для порушення

авторських та суміжних прав правоволодільців, інтереси яких захищає Stichting Brein.

14. Суд першої інстанції задовольнив вимоги Stichting Brein. Однак в апеляційній інстанції вони були відхилені.

15. Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) зазначає, що в цій справі було встановлено, що дії платформи онлайн-шерингу TPB надають інтерактивний доступ для публіки до охоронюваних творів без згоди на це правоволодільців. Також було встановлено, що підписники Ziggo та XS4ALL через таку платформу надають інтерактивний доступ публіці до творів, що охороняються без згоди на це правоволодільців, таким чином порушуючи авторські та суміжні права таких правоволодільців.

16. Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) зазначає, однак, що судова практика Суду не дозволяє йому з упевненістю відповісти на питання про те, чи здійснює онлайн-платформа для спільного використання TPB також доведення творів до загального відома публіки в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, зокрема, шляхом:

- створення та підтримка системи, в якій користувачі Інтернету з'єднуються один з одним, щоб мати можливість обмінюватись сегментами творів, наявних на їхніх власних комп'ютерах;
- функціонування веб-сайту, з якого користувачі можуть завантажувати торрент-файли, що посилаються на сегменти цих творів; і
- індексування торрент-файлів, розміщених в Інтернеті на цьому веб-сайті, та їх категоризації таким чином, щоб можна було знайти сегменти таких творів і користувачі могли завантажити такі твори (як єдине ціле) на свої комп'ютери.

17. За цих обставин Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду для ухвалення попереднього рішення наступні питання:

"(1) Чи здійснюється доведення до загального відома публіки у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 оператором веб-сайту, якщо на такому веб-сайті немає творів, що охороняються, але існує система ... за допомогою якої метадані про охоронювані твори, які присутні на комп'ютерах користувачів, індексуються та класифікуються для

користувачів, щоб користувачі могли відстежувати, вивантажувати та завантажувати охоронювані твори на основі таких метаданих?

(2) Якщо відповідь на Питання 1 негативна:

Чи передбачають стаття 8(3) Директиви 2001/29 та стаття 11 Директиви 2004/48 будь-який обсяг для отримання судової заборони проти посередника, як зазначено в цих положеннях, якщо такий посередник сприяє порушенню прав третіми особами у спосіб, зазначений у Питанні 1?

РОЗГЛЯД ПОСТАВЛЕНИХ ПИТАНЬ

Перше питання

18. У своєму першому питанні суд, що направив запит, запитує, по суті, чи слід тлумачити поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 як таке, що охоплює, за обставин, подібних до тих, що розглядаються, надання інтерактивного доступу до платформи спільного використання та управління нею в Інтернеті, яка за допомогою індексації метаданих, що стосуються охоронюваних творів, та надання пошукової системи дозволяє користувачам цієї платформи знаходити такі твори та обмінюватись ними в контексті мережі peer-to-peer.

19. Зі статті 3(1) Директиви 2001/29 випливає, що держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

20. Відповідно до такого положення автори, таким чином, мають право, яке є превентивним за своєю природою і дозволяє їм втручатись між можливими користувачами їхніх творів та доведенням до загального відома публіки, яке такі користувачі можуть збиратись здійснити, з метою заборонити таке поширення (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 25 та наведена судова практика).

21. Оскільки стаття 3(1) Директиви 2001/29 не дає визначення поняттю

доведення до загального відома публіки", його значення та обсяг повинні визначатись з огляду на цілі, які переслідує така директива, та контексту, в якому викладено положення, що тлумачиться (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 26 та наведена судова практика).

22. У зв'язку з цим слід мати на увазі, що з пунктів 9 та 10 Директиви 2001/29 випливає, що метою останньої є встановлення високого рівня охорони авторів, що дозволяє їм отримувати справедливую винагороду за використання їхніх творів, зокрема у випадку доведення до загального відома публіки. Звідси випливає, що "доведення до загального відома публіки" слід тлумачити широко, як це прямо зазначено в пункті 23 Директиви (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 27 та наведена судова практика).

23. Суд також зазначив, що поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 вимагає індивідуальної оцінки (рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 28 та наведена судова практика).

24. Зі статті 3(1) Директиви 2001/29 зрозуміло, що поняття "доведення до загального відома публіки" включає два кумулятивні критерії, а саме: "акт поширення" твору та поширення такого твору "публіці" (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 29 та наведена судова практика).

25. Для того, щоб визначити, чи робить користувач доведення до загального відома публіки в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, необхідно врахувати кілька додаткових критеріїв, які не є автономними та взаємозалежними. Отже, такі критерії повинні застосовуватись як окремо, так і у взаємодії один з одним, оскільки в різних ситуаціях вони можуть бути присутніми різною мірою (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 30 та наведена судова практика).

26. Серед таких критеріїв Суд підкреслив, перш за все, важливу роль, яку відіграє користувач. Користувач здійснює акт поширення, коли він втручається, повністю усвідомлюючи наслідки своїх дій, щоб надати доступ до охоронюваного твору своїм клієнтам, і робить це, зокрема, у випадках, коли за відсутності такого втручання його клієнти в принципі не змогли б сприймати твір, переданий в ефір, або змогли б зробити це лише з

труднощами (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 31, а також наведену судову практику).

27. По-друге, він уточнив, що поняття "публіка" стосується невизначеної кількості потенційних глядачів і передбачає, крім того, досить велику кількість людей (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 32 та наведена судова практика).

28. Суд також зазначив, що згідно з усталеною судовою практикою, для того, щоб бути класифікованим як категорія "доведення до загального відома публіки", твір, що охороняється має бути поширений за допомогою спеціальних технічних засобів, відмінних від тих, що використовувались раніше, або, якщо це неможливо, "новій публіці", тобто публіці, яка не була врахована суб'єктами авторських прав, коли вони давали дозвіл на первинне доведення до загального відома публіки свого твору (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU: C:2017:300, п. 33 та наведена судова практика).

29. Нарешті, Суд неодноразово підкреслював, що комерційний характер поширення в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29 не є нерелевантним (рішення від 26 квітня 2017 року, *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 34 та наведена судова практика).

30. Що стосується, по-перше, питання про те, чи є надання доступу до онлайн-платформи для спільного використання та управління нею, про яку йдеться, "актом поширення" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, слід зазначити, що, відповідно до пункту 23 Директиви 2001/29, право автора на доведення до загального відома публіки, передбачене статтею 3(1), охоплює будь-яку трансляцію або ретрансляцію твору публіці дротовими або бездротовими засобами, в тому числі шляхом трансляції.

31. Крім того, як випливає зі статті 3(1) Директиви 2001/29, для того, щоб відбувся "акт поширення", достатньо, зокрема, щоб твір був в інтерактивному доступі для публіки таким чином, щоб особи, які утворюють цю публіку, могли отримати до нього доступ, незалежно від того, чи скористалися вони такою можливістю (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 36, а також наведену судову практику).

32. У зв'язку з цим, Суд вже постановив, що розміщення на веб-сайті клікабельних посилань на твори, що охороняються, які опубліковані без будь-яких обмежень доступу на іншому веб-сайті, надає користувачам першого веб-сайту прямий доступ до таких творів (рішення від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others*, C 466/12, EU: C:2014:76, п. 18; див. також щодо цього ухвалу від 21 жовтня 2014 року, *BestWater International*, C 348/13, не опубліковане, EU:C:2014:2315, п. 15 та рішення від 8 вересня 2016 року, *GS Media*, C 160/15, EU:C:2016:644, п. 43).

33. Суд також постановив, що те саме стосується продажу мультимедійного плесра, на якому є попередньо встановлені додатки, доступні в Інтернеті, що містять гіперпосилання на веб-сайти, які знаходяться у вільному доступі для публіки, і на яких без згоди правоволодільців були розміщені твори, що охороняються авторським правом (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, пп. 38 та 53).

34. Отже, з наведеної судової практики можна зробити висновок, що, як правило, будь-яка дія, за допомогою якої користувач, з повним усвідомленням відповідних фактів, надає своїм клієнтам доступ до охоронюваних творів, може становити "акт поширення" для цілей статті 3(1) Директиви 2001/29.

35. У даній справі, по-перше, як зазначив Генеральний адвокат, по суті, у пункті 45 свого Висновку, не оспорується, що охоронювані авторським правом твори за допомогою онлайн-платформи для спільного використання ТВВ надаються в інтерактивний доступ користувачам такої платформи таким чином, що вони можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором

36. По-друге, як зазначив суд, що звертається, дійсно, твори, які таким чином стали інтерактивно доступними для користувачів платформи спільного використання в Інтернеті ТВВ, були розміщені на цій платформі не операторами платформи, а її користувачами. Однак факт залишається фактом: такі оператори, надаючи інтерактивний доступ і керуючи платформою для спільного використання в Інтернеті, подібної до тієї, про яку йдеться, втручаються, з повним усвідомленням наслідків своєї поведінки, з метою надання доступу до охоронюваних творів, індексує на цій платформі торрент-файли, які дозволяють користувачам платформи

знаходити такі твори та обмінюватись ними в контексті мережі peer-to-peer. У зв'язку з цим, як зазначив Генеральний адвокат, по суті, у пункті 50 свого Висновку, без вищезгаданих операторів, які надають інтерактивний доступ до такої платформи та керують нею, користувачі не могли б обмінюватись творами або, щонайменше, обмін ними в Інтернеті виявився би більш складним.

37. Таким чином, слід вважати, що оператори платформи онлайн-обміну TPB, надаючи інтерактивний доступ до цієї платформи та керуючи нею, надають своїм користувачам доступ до відповідних творів. Тому їх можна вважати такими, що відіграють важливу роль у забезпеченні інтерактивного доступу до оспорюваних творів.

38. Нарешті, оператори платформи онлайн-обміну TPB не можуть вважатись такими, що "просто надають" фізичні засоби для забезпечення або здійснення поширення в розумінні пункту 27 Директиви 2001/29. Як зрозуміло з наведеного запиту, що така платформа індексує торрент-файли таким чином, щоб користувачі такої платформи могли легко знайти та завантажити твори, на які посилаються торрент-файли. Крім того, із зауважень, поданих до Суду, зрозуміло, що на додаток до пошукової системи, онлайн-платформа для спільного використання TPB пропонує індекс, який класифікує твори за різними категоріями, виходячи з типу творів, їх жанру або популярності, в межах яких розподіляються твори, надані в інтерактивний доступ і причому оператори платформи перевіряють, чи був твір розміщений у належній категорії. Крім того, такі оператори видаляють застарілі або несправні торрент-файли та активно фільтрують певний контент.

39. У світлі вищевикладеного, надання інтерактивного доступу до онлайн-платформи для спільного використання та управління нею, на кшталт тієї, що розглядається, має розглядатись як акт поширення для цілей статті 3(1) Директиви 2001/29.

40. По-друге, для того, щоб бути класифікованим як категорія "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, охоронювані твори також повинні бути фактично поширені "публіці" (рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein*, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 43 та наведена судова практика).

41. У зв'язку з цим Суд зазначив, по-перше, що поняття "публіка" охоплює

певний поріг *de minimis*, який виключає з цього поняття групи осіб, які є занадто малими або незначними. По-друге, для визначення цієї кількості слід враховувати кумулятивний ефект від інтерактивного надання доступу потенційним отримувачам. Таким чином, важливо знати не лише те, скільки осіб мають доступ до того самого твору одночасно, але й те, скільки з них мають доступ до нього послідовно (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein, C 527/15, EU:C:2017:300*, п. 44, а також наведену судову практику).

42. У даній справі із наведеного запиту випливає, що велика кількість підписників *Ziggo* та *XS4ALL* завантажували медіафайли за допомогою платформи для спільного використання в Інтернеті TPB. Із зауважень, поданих Суду, також зрозуміло, що такою платформою користується значна кількість осіб, причому оператори TPB стверджують, що на їхній платформі для спільного використання в Інтернеті є кілька десятків мільйонів абонентів “peers”. У зв’язку з цим поширення, про яке йдеться, охоплює, щонайменше, всіх користувачів платформи. Такі користувачі можуть у будь-який час та одночасно отримати доступ до охоронюваних творів, до яких надається спільний доступ за допомогою платформи. Таким чином, таке поширення спрямоване на невизначену кількість потенційних отримувачів та передбачає велику кількість осіб (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі *Stichting Brein, C 527/15, EU:C:2017:300*, п. 45, а також наведену судову практику).

43. З цього випливає, що за допомогою поширення, про яке йдеться, твори, що охороняються дійсно поширюються “публіці” у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

44. Крім того, щодо питання, чи були такі твори поширені “новій” публіці у значенні судової практики, наведеної в пункті 28 даного рішення, Суд у своєму рішенні від 13 лютого 2014 року у справі *Svensson and Others (C 466/12, EU:C:2014: 76, пп. 24 та 31)*, а також у своїй ухвалі від 21 жовтня 2014 року, *BestWater International (C 348/13, не опублікована, EU:C:2014:2315, п. 14)*, постановив, що такою публікою є публіка, яка не була врахована суб’єктами авторських прав, коли вони давали дозвіл на первісне поширення.

45. У даній справі з зауважень, поданих Суду, очевидно, що, по-перше, оператори платформи онлайн-обміну TPB були проінформовані про те,

що така платформа, на яку вони надають інтерактивний доступ користувачам та якою вони керують, надає доступ до творів, опублікованих без дозволу правоволодільців, та, по-друге, що ці ж оператори прямо вказують у блогах і форумах, доступних на такій платформі, на свою мету зробити охоронювані твори доступними для користувачів та заохочують останніх робити копії таких творів. У будь-якому випадку, з наведеного запиту зрозуміло, що оператори платформи онлайн-обміну TPB не могли не знати, що така платформа надає доступ до творів, опублікованих без згоди правоволодільців, з огляду на те, що, як прямо підкреслив суд, який звертається, дуже велика кількість торрент-файлів на платформі онлайн-обміну TPB належать до творів, опублікованих без згоди на це правоволодільців. За таких обставин слід вважати, що має місце поширення "новій публіці" (див. щодо цього рішення від 26 квітня 2017 року у справі Stichting Brein, C 527/15, EU:C:2017:300, п. 50).

46. Крім того, не може оспорюватись те, що надання інтерактивного доступу до онлайн-платформи для спільного використання та управління нею, такої як та, про яку йдеться, здійснюється з метою отримання прибутку, оскільки із зауважень, поданих Суду, зрозуміло, що така платформа генерує значні доходи від реклами.

47. Таким чином, слід визнати, що надання інтерактивного доступу до онлайн-платформи для спільного використання та управління нею, на кшталт тієї, про яку йдеться, є "доведенням до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

48. З огляду на вищевикладені міркування, відповідь на перше питання полягає в тому, що поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 має тлумачитись як таке, що охоплює, за обставин, подібних до тих, що розглядаються, надання інтерактивного доступу до платформи обміну та управління нею в Інтернеті, яка за допомогою індексації метаданих, що стосуються охоронюваних творів та надання пошукової системи дозволяє користувачам такої платформи знаходити такі твори та обмінюватись ними в контексті мережі peer-to-peer.

Друге питання

49. Зважаючи на відповідь на перше питання немає необхідності відповідати на друге питання.

ВИТРАТИ

50. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається національним судом, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

З ЦИХ ПІДСТАВ СУД (ДРУГА ПАЛАТА) ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Поняття "доведення до загального відома публіки" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві має тлумачитися як таке, що охоплює продаж мультимедійного плеєра, про який йдеться, на якому є попередньо встановлені додатки, доступні в Інтернеті, що містять гіперпосилання на веб-сайти, які знаходяться у вільному доступі для публіки, і на яких твори, що охороняються авторським правом стають інтерактивно доступними, без згоди на те правоволодільців.

та четверте питання полягає в тому, що статті 5(1) та (5) Директиви 2001/29 слід тлумачити як такі, що акти тимчасового відтворення на мультимедійному програвачі, про який йдеться, твору, що охороняється авторським правом, отриманого у стримінговому режимі з веб-сайту, що належить третій стороні, яка пропонує такий твір без згоди суб'єкта авторського права, не задовольняють умови, викладені у даних положеннях.

ВИТРАТИ

73. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається національним судом, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

ВИХОДЯЧИ З ЦЬОГО СУД (ДРУГА ПАЛАТА) **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві слід тлумачити як таке, що охоплює, за обставин, подібних до тих, що розглядаються, надання інтерактивного доступу до платформи обміну та управління нею в Інтернеті, яка за допомогою індексації метаданих, що стосуються охоронюваних творів та надання пошукової системи дозволяє користувачам такої платформи знаходити такі твори та обмінюватись ними в контексті мережі peer-to-peer.

[Підписи]

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *Юлія Кравченко, Анна Ткачук, Дар'я Дакало.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023